

PRZEBUDZIĆ (7) *vb pf*

e *jasne*.

inf przebudzić (2). ◇ *fut* 2 sg przebudzisz (1). ◇ *praet* 1 sg *f* -em przebudziła (1). ◇ *imp* 2 sg przebudź (1). ◇ *con* 3 sg *m* by przebudził (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przerwać sen, obudzić; privare somno Mącz [w tym: kogo (5), co (W przeni) (1)] (7) : BierEz K3, M4v; gdyby kto śpiącemu śzeptał w vcho tak iżby go wzdy nie przebudził, tedy onemu śpiącemu będzie lie zdało iakoby śłyżał gromy albo trzałkawice. GlabGad L7; Mącz 401d; [złodziej] Gdy gdzie do gmáchu wnidzie/ ćicho/ bez hańfu/ Pánu Gośpodarzowi nie życzy niewczáfu. Nieradby go przebudził/ ĩnu mu nieprzerywa/ Ni káfzlem/ ni kichániem: niech zdrow odpoczywa. KlonWor 5.

przebudzić czym (1): A wszákoż ieflibyś ie [czeladkę] też nálazł śpiące [...]/ thedy też niewádzi ich máczużką prze budzić [!]/ áby ná nie pokufy nie przychodziły. RejZwierc 107; [Muśifz go [sługę] raz/ dwá/ trzy/ cztery budzić/ A pod czás go y kiyem przebudzić. WirzbGosp Dv].

Zwrot: »przebudzić z spania« (1): ArtKanc T4v cf W przeni.

W przeni (1) : Bliżyć lię iuż czás powftánia/ przebudź dufo ćiáło z ípania/ przychodzi ćás świtánia. ArtKanc T4v.

Synonim: ocucić.

Formacje współrdzenne cf BUDZIĆ.

Cf PRZEBUDZONY